

вз полѣзно то? Ёрванъ прѣчеє катѣ чѣ тѣа дѣмы ѿ оустѣ та на сватѣйшаго архіепископа, почѣдѣсе, и навѣде си глава та на долѣ, и столъ многѣ катѣ нечѣвственъ; и не мѣжеше нищо да ѿговѣри, и всѣчки те іѣдѣи, що стоѣха, и слѣшаха, оудивлѣвахасе, зашто познаха, чѣ сз рѣчѣніа та Ісѣіеви ѡсѣдѣ ги: а хрѣстѣне те сз голѣмы похвалы оублажавахѣ сватѣйшаго архіепископа, а цѣро и велмѣжи те радѣвахасе многѣ, зашто чѣха такѣа дѣмы, дѣто никогдѣ не вѣха чѣли ѿ нікого.

Ёр. Чѣдимсе, и не знѣмъ, що да стѣримъ: раздѣлѣватмисе мысли те вз тѣа рѣботы: зашто то чѣемъ Мувѣса да дѣма катѣ ѿ оустѣ Бѣжіа такѣ: Слыши Ісраїлю! Гдѣ Бѣгъ твоѣ Гдѣ єдинъ єсть, и пѣче єгѣ нѣсть инъ Бѣгъ (є Мувс. ѡ. ѣ. д.) и пѣсле: Гдѣ Бѣгъ твоємѣ поклонѣшисѣ, и томѣ єдиноємѣ послѣжиши (і. ѣ. к.) и тѣка пѣкъ Давѣда и Ісѣіа да дѣмѣтъ за тогѣа мнѣаго Хрѣта, и не знѣмъ, що да стѣримъ.

С. За тоѣа прѣчеє пѣкъ Ісѣіа глѣдаѣщи вѣше то лѣсно подползновѣніє и невѣрѣє, рѣче: Гдѣи, ктѣ вѣрова слѣхѣ нашѣмъ: и мыщѣ Гдѣна комѣ ѿкрыса? (нѣ. ѣ. а.) нѣ на дрѣги, [мнѣмъ] нѣ на всѣчки те іѣзыцы: зашто знѣѣщи Ісѣіа вѣшѣа та нѣмошь, за тоѣа пѣслѣ и на дрѣго мѣсто дѣма зарадѣ вѣше то, чѣнимсе, везѣчѣє, и слѣшѣи що говѣри: слѣхомъ оуслышѣте, и не разѣмѣете: и вѣдѣще оузрѣте, и не оувѣдѣте: ѡдѣбѣлѣ во сѣрдѣце лѣдѣи сѣхъ, и оушѣма своѣма тѣжкѣ слышѣша, и ѣчи своѣи смѣжѣша, да не когдѣ оузрѣтѣ ѣчѣма, и оушѣма оушлышатѣ, и сѣрдѣцемъ оуразѣмѣѣтѣ, и ѡвратѣтѣсѣ, и ищѣлѣѣ а (ѡ. ѣ. д. і.) Прѣчеє не єли тоѣа такѣ? понѣже вѣши те ѣтѣцѣ го видѣха, зашто и мѣмъ мѣртѣвы те воскресѣи, разслѣвлѣны те исправѣи, на слѣпы те дѣде да проглѣднатѣ, сз пѣть хлѣвоке пѣть тѣсащѣ (хлѣады дѣшы насытѣ: по водѣ та катѣ по сѣхо ходѣи, и дрѣги такѣа мнѣгѣ дѣла правѣи, коѣто не мѣжатѣ да се ищѣажатѣ: тѣа всѣчки те дѣла, дѣмамъ, вѣши те ѣтѣцѣ видѣха, и пѣкъ не повѣрѣвахѣ, и вѣє дѣто стѣ порождѣніа єхѣдноѣа [Мат. і. ѣ. з. и кѣ ѣ. лѣ.] и дѣто ни єднѣ ѿ ѣныа нѣстѣ видѣли, и ѿ єднѣ слѣшѣнѣ ли самѣмъ ще повѣрѣватѣ? никогдѣ.

Ёр. слѣшѣи архіепископѣ, твоѣи те дѣмы са истринны, и незаѣрно дѣмѣшъ, и нѣма нѣкакѣа лѣжѣ вз твоѣи те оустѣ, зашто ѿ сѣбе си нищо не дѣмѣшъ, нѣ ѿ свѣщѣнносѣ писѣніє и ѿ закѣнъ, сз коѣто ни ѡдолѣвашъ, и навѣивашъ, и за тоѣа достѣино є да те послѣшѣамѣ, и да ти повѣрѣѣѣамѣ дѣмы те, но тоѣа дѣто є нашѣи ѡ закѣнъ пѣнапрѣдъ намъ дѣденъ, а вѣшѣи ѡ пѣсле, чѣнимсе, пѣрѣвѣи ѡ трѣбѣ да се дѣржѣи: но пѣдѣвро є и пѣнѣжѣдно, вѣє да сохрѣнаѣватѣ нашѣи а закѣнъ, и пѣсле нѣє вѣшѣи а: илѣи вѣє да си дѣржѣитѣ вѣшѣи а, и нѣє нашѣи а.

С. слѣшѣи прѣрѣкъ Мувѣсѣи що дѣма: Прѣрѣка вѣамъ воздѣвѣнетѣ Гдѣ Бѣгъ вѣшѣи ѿ вратѣи вѣшихъ икоже менѣ, сѣрѣчь закѣноположитѣла, и всѣка дѣшѣа, сѣрѣчь всѣкѣа чѣловѣкѣа, иже не послѣшѣетѣ прѣрѣка тогѣ, потрѣѣтѣсѣ ѿ лѣдѣи своѣихъ (є гл. ііі. ѣ. єі. нѣ.) и понѣже дѣма прѣрѣкѣа ѡ такѣ, иѣвно є, зашто до-